

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 43/2026
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К-403/22 од 19.05.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 128/25 од 07.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К-403/22 од 19.05.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 128/25 од 07.10.2025. године, док се допуна захтева за заштиту законитости одбацује као неблаговремена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К-403/22 од 19.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у периоду од једне године не учини ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 128/25 од 07.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Врбасу К-403/22 од 19.05.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Стојановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без прецизирања законског разлога за подношење захтева прописаног одредбом става 4. члана 485. ЗКП и наводи да је сведок ББ током поступка три пута мењала исказ. Наведени сведок је један исказ дала пред ОЈ Врбас, затим је потпуно променила исказ када је саслушана на главном претресу, а онда се приликом поновног саслушања пред другим судијом вратила на првобитни исказ дат пред ОЈТ Врбас. Сведок је мењала исказ о кључној чињеници, па је непосредно после догађаја рекла да никакву шипку није видела, а онда скоро након две године изјављује да је јасно видела окривљеног како држи шипку замахнуту. Наиме, не постоји могућност да се сведок сећа боље након протека скоро две године од догађаја, па се може извести закључак да је оваква врста промене исказа могла бити последица утицаја на сведока да инсконструира исказ који би додатно оптеретио окривљеног. Поред наведеног бранилац истиче да је, по његовом мишљењу, нејасно како је поступајући судија могла да цени суочење окривљеног и оштећеног и да закључи ко је приликом суочења деловао уверљивије и сигурније када суочење није вршено пред поступајућим судијом, већ пред судијом који је промењен у току поступка. Бранилац истиче да судови никако нису могли извести поуздан закључак са апсолутном извесношћу да је окривљени спорну шипку држао подигнуто и да је њоме замахивао и манипулисао јер за наведено не постоји ни један релевантан доказ у поступку.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног суштински представљају оспоравање чињеничног стања у правноснажним одлукама, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама.

Поред наведеног у захтеву се наводи да другостепени суд у свом образложењу није дао никакве разлоге везано за промену исказа сведока, на који начин се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачке 1) и 4) и тачке 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачке 1) до 3) и члана 441. ставови 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета утврђује се да је окривљени пресуду Вишег суда у Сомбору Кж1 128/25 од 07.10.2025. године примио дана 13.10.2025. године, а бранилац окривљеног, адвокат Милош Стојановић, поднео је допуну захтева за заштиту законитости дана 08.12.2025. године.

Према наведеном, допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног против означених правноснажних пресуда поднета је по протеку законом прописаног рока за подношење истог, из члана 485. став 4. ЗКП, те је допуна захтева за заштиту законитости неблаговремена

Стога је Врховни суд, са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Стојановића одбацио као недозвољен, а допуну захтева одбацио као неблаговремену.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић